

Ad spm. nr. S 734

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Karen Rønde stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 2734, lød således:

Til justitsministeren (1/7 98) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren oplyse, om der i belgisk ret er indført adgang til anonym vidneførsel, i bekræftende fald bedes de belgiske regler herom beskrevet?«

Supplerende svar (7/10 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som anført i det foreløbige svar af 9. juli 1998 har Justitsministeriet anmodet Udenrigsministeriet om at søge at indhente de ønskede oplysninger.

Justitsministeriet har gennem den danske ambassade i Bruxelles fået oplyst, at der i Belgien ikke findes udtrykkelige lovregler om anonym vidneførsel.

Dette hænger sammen med et almindeligt princip i belgisk ret om, at domstolenes bedømmelse af bevisernes vægt som udgangspunkt er fri. Beviser, der er tilvejebragt på ulovlig vis, herunder i strid med den tiltaltes ret til en retfærdig rettergang, vil dog ikke kunne påberåbes under en straffesag. Spørgsmålet om, hvorvidt anonym vidneførsel vil være forenelig med den tiltaltes ret til en retfærdig rettergang, beror bl.a. på, om der under afhøringen af det anonyme vidne er sikret tiltalte eller dennes forsvarer adgang til kontradiktion, dvs. mulighed for at stille spørgsmål til vidnet.

Den belgiske Højesteret (Cour de Cassation) har om dette spørgsmål tidligere lagt til grund, at der under efterforskningen kan afhøres personer, der ønsker at forblive anonyme, uanset at kravet om kontradiktion ikke fuldt ud kan iagttages.

Med hensyn til selve domsforhandlingen i straffesagen må retten vurdere, om der i forbindelse med afgørelsen af skyldsspørgsmålet er behov for at afhøre et vidne, som under efterforskningen har afgivet forklaring under anonymitet. I så fald kan vidnets anonymitet ikke opretholdes under afhøringen. Der kan således

ikke ske anonym vidneførsel under domsforhandlingen.

Til orientering vedlægges kopi af ambassadens indberetning samt brev fra det belgiske justitsministerium. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1358

Til fødevareministeren (11/9 98) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren orientere om Schweiz's importstop for dansk avlsvæg og de danske myndigheders forsøg på at få dette ophævet, herunder belyse, hvorvidt de danske veterinærmyndigheder har dokumenteret over for de schweiziske myndigheder, at alle risici vedrørende BSE-sygdommen er fjernet?«

Svar (25/9 98)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

På baggrund af udviklingen i BSE-debatten skærpede de schweiziske myndigheder den 1. januar 1997 betingelserne for import af kvæg. Dyrene skulle derefter stamme fra et land, hvor fodring af drøvtyggere med protein fra pattedyr (undtagen mælk og mælkeprodukter) er forbudt ved lov, og dyrene skal være født mindst 18 måneder efter, at et sådant forbud er indført.

I Danmark indførtes forbud mod fodring af drøvtyggere med protein fra drøvtyggere (undtagen mælk og mælkeprodukter) i juni 1990, og der blev iværksat adskillelse mellem kødbenmel fra drøvtyggere og kødbenmel fra andre dyrearter, såvel på destruktionsanstalterne som på foderstofvirksomhederne.

EU-Kommissionen vedtog i juni 1994 et forbud mod fodring af drøvtyggere med protein fra pattedyr. Samtidig fik medlemslande, der havde iværksat en adskillelse mellem drøvtyggerprotein og ikke-drøvtyggerprotein i foderstoffer, mulighed for at søge dispensation fra forbuddet, der var begrundet i, at en række medlemslande ikke kunne gennemføre denne adskillelse. Danmark ansøgte om en sådan dispensation i juli 1994, og Kommissionen (det veterinære lovgivningskontor i Generaldirektoratet for Landbrug) blev gentagne gange gjort opmærksom på, at det danske system blev opret-